

оракула апполоновъ, презели частица отъ посветена та на Апполона земя. За таквази вина наложили имъ тежка глоба, която тѣ не были въ състояніе да заплатятъ. Тогази Фивяны тѣ, що имали вече отколѣ вражда на Фокейцы тѣ, наченѣли война, наречена „свещенна“, защото за поводъ къмъ нея послужила защита та на областъ та, която была посветена богу Апполону. Фокейцы тѣ были твърдѣ бѣдни — споредъ туй, въ свое то отчаяніе, тѣ са впуснѣли въ делфійскія храмъ и като ограбили отъ тамъ съкровища та, употребили ги за наемъ на войски. Тѣзи наемници, предводимы отъ четири водачи, не безъ сполука правяли война. Най послѣ побѣдоносны тѣ Фокейцы навлѣзли въ Тессалія и тогази Тессалійцы тѣ повыкали на помощъ Филиппа. Той дошелъ и въ голѣмо сраженіе поразилъ Фокейцы тѣ. Много му са желаяло да са промъкне презъ Термопилы въ Гръція, но тукъ го спрѣла аѳинска та войска, и тозъ пътъ Филиппъ принуденъ былъ да отложи свое то намѣреніе. Но за туй той, слѣдующа та година, (348), презелъ и разсыпалъ града Олинѣ на Халкидскія полуостровъ, който са нахождалъ подъ покровителство то на Аѳиняны тѣ.

2.

Заслѣпены тѣ Гръцы съвсѣмъ не считали опасенъ за себе си тогози ничтоженъ сѣверенъ царь: единъ само человекъ съ време проникнѣлъ въ Филиппова планъ — да подчини на своя та власть сичка та Гръція, — и съзъ сички тѣ си силы предоназвалъ съгражданы тѣ си противъ опасныя непріятель. Този доблестенъ Гъркъ наричалъ са *Демосѳенъ*. Той былъ сынъ на единъ аѳински орѣжейникъ и самъ си, чрезъ робы, продължавалъ туй занятіе. Седемъ-годишно дѣте осталь той безъ баща. Слабъ и болничавъ що былъ, не можалъ да участвова въ упражненія та на други тѣ дѣца и споредъ туй той търпѣлъ отъ тѣхъ не една присмывка. Тогазъ никой ёще не угаждалъ, че ще бѣде той великъ ораторъ толковъ повече, че той ималъ слабы гърды, заеквалъ са и не